

Lietuvių Balsas

Metai III.

Petrapilis, 1917 m. birželio 8 d.

№ 40 (169).

Gyvybės draudimas
Valstybės Taupomosiose Kasose
Naujais Pamatais.Visokeriopi draudimo būdai ir plenai: mirimo atsitikimui :: amžiu
pabaigti :: daliai sudėti :: stipendijoms :: pensijoms ir kit. ==Mirimui atsitikus
tučtuojaus atsakoma

suma nuo 500 lig 10.000 rub.,

apdraudžiant kapitalus mirties nuotykiui ir mišriais atsitikimais.

== Prieinimi tarifai. :: Palengvintos sąlygos. ==
Draudėjai dalyvauja pelne.Žinių ir paaiškinimų apie draudimo operacijas galima gauti: 1) Petrapilio
Rajono Draudimo Inspekcijoje (Petrapilis, Fontanka, 76), 2) visose Rusijos
taupomosiose kasose ir 3) pas inspektorius, revizorius ir nuolatinius Valstybės
Taupomųjų kasų tarpininkus draudimo operacijoms.

Antanas Busilas

gyvena: Черновицы, На-
родобюзь, Исполни-
тельный Комитетъ.

72-2

Petrapilis, birželio 8 d.

Rusijos Lietuvių Seimo
rezoliucija del
Lietuvos atetiesRusijos Lietuvių Seimas, su-
kviestas Petrapilyje 1917 metų ge-
gužės 27 d., posėdžiuose nuo ge-
gužės 31 d. iki birželio 3 d. svarstė
Lietuvos politikos padėjimą ir, žen-
gdamas prie nepriklausomos demo-
kratinės Lietuvos respublikos, ku-
rioje turi būti pripažinta visiems be
tautos ir lyties skirtumo lygios pa-
matinės piliečio teisės ir visiškai
tikėjimo laisvė, ir atsižvelgdamas į
tai:

- 1, kad prieš karą viena etno-
grafinės Lietuvos dalis buvo
Rusijos, o kita Vokios valdžioje;
- 2, kad Rusijos Lietuva per šį
karą veik visa užimta vokie-
čių kariūmenės;
- 3, kad jos klausimas todėl tapo
tarptautiniu ir bus rišamas
Taikos Kongreso;
- 4, kad del užimtųjų per karą
svetimos valstybės žemių yra
nustatytas Rusijos Darbininkų
bei Kareivių Atstovų Tarybos
ir Laikinosios Vyriausybės pri-
pažintas ir visiems apskelbtas
taikos principas — taika be

aneksijų ir kontribucijų, lei-
džiant pačioms tautoms spres-
ti, ko jos nori;

- 5, kad išskirstytoms tarp kelių
valstybių tautoms pripažinta
Europos ir Amerikos demo-
kratijų teisė sudaryti vieną
politinį kūną;
- 6, kad Lietuva iki XVIII (ašto-
niolikto Red). šimtmečio pa-
baigai turėjo savo atskirą po-
litikos gyvenimą;
- 7, kad esant šioms aplinkybėms
metas lietuviams įvykinti se-
nus politinės laisvės troški-
mus ir, remiantis apsispren-
dimo teise, aiškiai visam pa-
sauliui pasakyti, kaip jie savo
likimą apsisprendžia;

nutarė:

1. Visa etnografinė Lietuva pri-
valo tapti nepriklausoma vals-
tybe, nuolatiniai neutrali.
2. Jos neutralumas privalo būti
garantuotas Taikos Kongreso.
3. Taikos Kongrese turi būti
Lietuvos atstovai.
4. Lietuvos valdymo būdą ir vi-
daus tvarką turi nustatyti su-
kviestas visuotiniu, lygiu, tie-
siu ir slaptu balsavimu Stei-
giamasis Lietuvos Susirinkim-
mas.

Birželio 2 dieną pasibaigė kalbos ir
ginčai del Lietuvos ateities. Be Tautos
Pažangos pasiūlytosios rezoliucijos, bu-
vo pasiūlytos dar 7 rezoliucijos: soc.
demokratų, Demokr. Tautos Laisvės
Santaros, socialistų liaudininkų, kari-
ninkų grupės, krikščionių demokratų,
Liet. Katal. Tautos Sąjungos ir nepar-
tyvių, tad iš viso 8. Visos pasiūlyto-
sios rezoliucijos turiniu skyrėsi į dvi
grupes: vienos buvo artimos Tautos Pa-
žangos pasiūlytajai, kitos — Santaros,
soc. demokratų ir soc. liaudininkų buvotaip pat artimos tarp savęs ir darė an-
trą grupę. Tai pastebėjus, buvo pasiū-
lyta Seimui pavesti partijų ir grupių
paskirtiems žmonėms, po 3 nuo kiekvie-
nos, pasitarti, ar nebus galima sudaryti
vienos arba bent dviejų rezoliucijų. Tas
pasiūlymas buvo priimtas.Tą patį birž. 2 d. vakarą susirinkę
visų Seimo partijų ir kuopų nurodytieji
žmonės į vieną kambarį visų pirma nu-
tarė perskaityti visų Seimui pasiūlytųjų
rezoliucijų rezoliutyvinę dalis ir pa-
sitarė, kuo jos skiriasi ir į kokias ir
kelias grupes gali būti suvestos. Pada-
rę tai susirinkusieji rado, kad visos re-
zoliucijos galima paskirstyti į dvi gru-
pes: vienos grupės visose rezoliutyvinė-
se dalyse įvestas Lietuvos nepriklausom-
ybės reikalavimas, kitose to reikala-
vimo rezoliutyvinėse dalyse nebuvo.
Tada buvo paklausta Tautos Pažangos
atstovų, ar jie sutinka išmesti iš savo
rezoliucijos rezoliutyvinę dalies nepri-
klausomybės reikalavimą. Buvo atsa-
kyta, jog Tautos Pažanga laiko pama-
tiniu ir pirmiausiu dalyku, kad tas rei-
kalavimas būtų aiškiai išreikštas ir kad
ji nuo to negali atsisakyti. Tada susi-
rinkusieji nutarė pasiskirstyti į dvi dalis,
atsižvelgiant į rezoliucijų artumą, ir
pamėginti pirmą artimąsias rezoliucijas
suvesti į dvi, o jau paskiau dar mėgin-
ti, ar nebus galima ir tiesiai suvesti į
vieną. Taip ir persiskyrė į dvi dalis:
vienoje grupėje buvo: Tautos Pažan-
gos frakcija, karininkų kuopa, nepar-
tyvių kuopa, krikščionių demokratų ir
Katalikų Sąjungos frakcijos; antroje —
Santaros, soc. liaudininkų ir soc. de-
mokratų frakcijos.Birželio 3 d. tie dvi grupės iš patal-
yso susirinkusi ilgai tarėsi. Pirmoji frak-
cijų ir kuopų grupė greitai susitarė ir
per porą valandų sustatė vieną bendrą
rezoliuciją, į pamatą padėjusi Tautos
Pažangos rezoliuciją. Antroji grupė ne-
galėjo susitarti ir suskilo į dvi dalis:
Santara pasiliko viena, o soc. demokra-
tai ir soc. liaudininkai sustatė vieną
bendrą rezoliuciją. Susitarti negalėjo
del to, kad Santaros rezoliucijoje nors
ir ne rezoliutyvinėje dalyje, tai bent jos
motyvuose buvo paminėta Lietuvos ne-
priklausomybė, o socialistinės partijos
ir su tuo nesutiko.Po tokio atsitikimo apie vienos re-
zoliucijos sustatymą negalėjo būti nė
kalbos.Pasibaigus visoms toms taryboms ir
deryboms tokiu būdu, susirinko visas
Seimas balsuoti tų trijų rezoliucijų.
Pirmoji buvo balsuojama bloko rezoli-
ucija, vadinama Tautos Pažangos, kari-
ninkų kuopos, nepartyvių kuopos, kri-
k. demokratų ir Katalikų Tautos Są-
jungos. Soc. liaudininkai, soc. demo-
kratai ir Santara pasisakė balsuosian-
čios prieš šią rezoliuciją.Balsuojant Seimo daugumos bloko
rezoliucija buvo priimta. Už ją balsavo
140, prieš — 128, susilaikė nuo balsavi-
mo 4. Kiti dvi rezoliucijos nė katra dau-
gumos balsų nesurinko *).

L. N.

Birželio 1 d. vakaro posėdis.

Pasibaigus ginčams del mandatų
tikrinimo, ėjo toliau kalbos del Lietu-
vos ateities. Pirmas kalbėjo Petraške-
vičius. Jis rėmė tais pačiais pama-
tais, kaip ir kiti kairiojo sparno atsto-*) Negalėdami paspėti įdėti viso Seimo posė-
džių aprašymo, kaip jie ėjo iš eilės, dedame strai-
psnius, kaip pakliuvo, kad skaitytojams būtų žino-
ma naujausi atsitikimai. Paskiau įdėsime ir tas
kalbas ir posėdžių aprašymus, kurie buvo apiešti.
Red.vai — būtent, kad tiksliai eidami išvien su
kitų šalių demokratijomis ir pasiremda-
mi mūsų liaudies, mūsų likusiųjų Lie-
tuvų piliečių nuomone, mes tegalime
tarti žodį del Lietuvos likimo. Juk tik-
tai rusų nugalėjusios demokratijos dė-
ka mes ir gavome progos dabar lais-
vai susirinkti ir laisvai išreikšti savo
nuomone. Iš diplomatijos gi nėra ko
laukia ir todėl turime vengti visokių
su jais ryšių bei pertraktacijų.Pabaigus Petraškevičių, savo bei
rinkikų, bet ne partijos (liaudininkų)
vardu kalbėjo pil. Bukevičius. — Ilgas
vergavimo laikas atpratino lietuvių
kalbėti drąsiai ir drąsiai statyti savo
teisingus reikalavimus. Kuomet karinin-
kai atėjo Seimo salėn, rodėsi, kad visi
vienubalsu reikalauja laisvos demokra-
tinės respublikos. Dabar gi paaiškėjo,
kad vieni laiko netaktingu, kiti tiesiog
bijosi pareikalauti laisvos tėvynės. Jau
vienas pasakymas, kad mes nedrįs-
tame, visa reikią, sako kalbėtojas. Pe-
rėjo laikai, kada mes mitropolitams ran-
kas bučiavome, stovinėjome ministerijų
prieangiuose. Dabar galime ir turime
drąsiai tarti savo žodį.Apie apsisprendimo teisę gana jau
buvo kalbėta, tai mums jau pripažinta
ir nebėra ko reikalauja... Keista, kad
karininkai išreiškia Kareivių bei Dar-
bininkų Atstovų Tarybai tiksliai savo
nusistebėjimo del jų tylėjimo lietuvių
klausime. Reikia prieš tai protestuoti,
o ne stebėtis (plojimas iš dešinės).
Cia nurodoma visokių kelių, kuriais
eidami geriau bei tikiau pasieksime
savo tikslo. Bet visuomet teisingiausias
buvo ir bus tiesus kelias į mūsų idealą,
kursai stovi aiškūs prieš mūsų akis —
tai Lietuva. Pasiremiant rusų demokra-
tija gali būti daug keblumų kaip del
didelio tos demokratijos į partijas su-
siskaldymo, taip ir del jos visai dar
neaiškios pažūros ir mažasios Rusijos
tautų pozicijos jų pažūrą ir ukrainiečių
bei kaukazių reikalavimus.Ilgas ir karštas dešinės pusės pil.
Bukevičių plojimas nepatiko kitam kal-
bėtojų pil. Purėnui (soc.-dem. frakcijos
atstovui). Pasirodo, — pradeda Purėnas,
kad labai lengva yra Lietuvos ateities
klausimas išrūšti — gana sušukti „tegy-
vuoją laisva Lietuva“, paploti — ir gana.
Bet kokia gi moralė pajėga rems šią
mūsų reikalavimą (balsai iš salės — Sei-
mo): Taip, bet tas galėtų būti tiksliai
tuomet, jeigu tas Seimas būtų sušauk-
tas Lietuvos širdyje, o ne svetimuose
Nevos pakraščiuose.Be to, mes neturime užmiršti, kad
į tą Seimą rinko savo atstovus tiksliai
lietuvių tremtiniai, o Lietuvoje gyve-
na, be lietuvių, dar ir kitų tautų žmo-
nių. Ir su jais mes turime skaitytis. —
Toliau kalbėtojas kartoją, jog negalima
pasitikėti diplomatija ir kad dabar vi-
sai kita nauja pajėga, būtent demokra-
tija spres tautų likimą.Liaudininkas Vaitiekūnas vėl išrodi-
nėją, jog mūsų Seimas neturįs teisės
reikalauti Lietuvai nepriklausomybės to
galės pareikalauti tiksliai Stokgolmo su
važiavimas, kur atsiųs savo atstovus ir
Lietuva su Amerika. „Juk Lietuva nėra
dabar tiek suvaržyta, kad negalėtų tar-
ti savo žodžio — ji turi savo mokyklą
ir šiek-tiek laisvės, kodėl gi mes nori-
me jai už akių užbėgti. Tai užurpaci-
ja. Nebūtų jokio panašumo tarp ukrainie-
čių bei kaukazių, kurie atstovauja
visas savo tautas, ir mūsų Seimo, tik-
tai tremtinių atstovų Seimo, reikala-
vimų. Mūsų žodis dabar būtų visai ne-
autoritetingas.Šiam kalbėtojų pabaigus, su ilga ir,
kaip jis pats pavadino, teisės pamatais
sudaryta prakalba išėjo „Santaros“ par-
tijos lideris Leonas.

„Rodosi, kad yra visiems čia susirinkusiems bendras reikalas, sako kalbėtojas, tai Lietuvos reikalas. Reikia ieškoti tiksliai bendrų formų jam išreikšti.

Palaiminti, kurie tiki... Palaiminti, kurie mano visa pasiekti eidami vien demokratijos keliais. Aš santarininkas, senas santarininkas — ir suprantu galutiną „Santaros“ tikslą kaip socializmą. — Toliau gerb. pilietis nurodo, kad jo nuopelnai ir darbai šiuo krypsniu buvo pažymėti ir pačių kairiųjų Vinco Kapsuko rašte. Todel nedemokratiškai jo tur būti niekas esą nepavadins. Bet vis tik savo klausimą išdėdant lietuviai — tauta — negali remties vien tik demokratija. Apsisprendimo teisė duoda ma tiksliai toms tautos, kurios turėjo savo valstybes (Kareivių ir Darb Atstovų nutarimas).

Todel mes turime taip išreikšti savo norą, kad pasiremtume ne vien tik demokratija. Apie baimę čia visai negali būti kalbos. Kalėjimas nepasodins, amnistiją lengvai gausime. Ypač tai nepritiktų drąsiam p. Januškevičiui, kad net baikščioje „Santaroje“ to nėra (salėje juokas). Bet aišku, kad baimė gali būti tikrai proto, ir kaip tik tokią baimę ir išreiškė tie, kurie apie ją kalbėjo...

Ir mes turime būti atsargūs, nes tvirame juridinį aktą. Neteisingu pamatu remiasi tie, kurie mažina šio mūsų Seimo svarbą, sakydami: atstovauja vien tik trečtinis. Bet mes žinome ir plačiąją lietuvių visuomenę ir juntame, ko ji nori; ypač tai galima pasakyti todėl, kad mes sėdime čia ne kaip neorganizuota minia, bet pasiskirstę partijomis.

Nelengvas dalykas sutverti tinkamą formulą...

Kad mes ir revoliucionieriai, tai kovojame juk už juridinį pamatą. Toliau kalbėtojas atsakinėja „Pažangos“ atstovams — prof. Valdemarui ir atst. M. Yčiui. Jis nesutinka su Valdemaru, kad dabar yra patogiausias psichologinis momentas kalbėti apie nepriklausomą Lietuvą. Tokią Lietuvą galima ar paskelbti, arba jos pareikalauti.

Plačiai aiškina Leonas, kodėl negalima paskelbti laisvos Lietuvos.

Tada mes jau nebebutume Rusijos piliečiai: atstovai turėtų išeiti iš Dūmos, kareiviai iš rusų kariuomenės, mokytojai iš vyriausybės laikomų mokyklų. Nebebutų ko tarties su rusų vyriausybe, nes ji mums būtų visai svetima. (Čia reikia tik pastebėti, kad taip aiškus išrodinėjimai nepataikė į tikslą, nes niekas nebuvo kalbėjęs apie nepriklausomos Lietuvos paskelbimą. *Red. prior.*)

Trumpesnis buvo atsakymas į kitą galimą (taip, kaip ji statė Yčas) klausimą išreikšimą — būtent apie laisvos Lietuvos reikalavimą.

Mes neturime fizinių pajėgų — sako Leonas — šiam reikalavimui paremti, o be pajėgų niekas į tai rimtai nežiūrės.

Juridinis aktas, kurį mes turime suverti, dvilypis užtai, kad mes dar Rusijos piliečiai. Tai būtų revoliucijinis aktas, į kurį turėtų šiaip ar taip atsakyti rusų vyriausybė (Kronštado pavvydys).

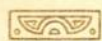
Todel turime eiti visai kitu keliu — būtent, keliu tarptautiniu (Vilsono žodžiai, kad kiekviena tauta turi teisę reikalauti sau apsisprendimo).

Turime reikalauti, kad

1. Lietuviams būtų leista siųsti savo atstovai į tarptautinį kongresą;

2. kad būtų duota apsisprendimo teisė ir

3. laisvai sušauktu Lietuvos steigiamojo susirinkimo. *Ch.*

P. BAGDONAS.

Apie Didžiosios Lietuvos pakraščius.

Didysis Vilniaus Seimas savo nutarimuose apie Lietuvos autonomiją sako: „autonominė Lietuva turi būti sudėta iš dabartinės etnografinės Lietuvos, kaip branduolio, ir tų pakraščių, kurie

del ekonominių, kultūrinių, arba kitų priežasčių smelkias į ją branduolį“.

Tautos Taryba priskirdama prie Lietuvos Kauno, Suvalkų ir Vilniaus gubernijas (be Dysnos ir Vileikos apskrčių) praktikos žvilgsniu išriša klausimą apie tai, kokie pakraščiai priskiriami prie etnografinės Rusijos Lietuvos. Tais pakraščiais bus: 1) maža Švenčionių apskrities pietų dalis, 2) didelė dalis Ašmenos apskr., 3) pusė ar daugiau kaip pusė Lydos apskr., 4) Suvalkų ir Augustavo apskritis 5) Zarasų apskrities rytų dalis.

Jau buvo mano nurodyta*), kad Vilniaus gubernijoje išskyrus Dysnos ir Vileikos apskritis, einant Korevos ir d'Erkerto statistika, lietuvių yra dauguma (apie 60%).

Bet kiti gal pasakyti, kad imant didelį plotą, visuomet mažas plotas galima nustelbti, kad Rusija tokia statistika remdama galėtų nustelbti dagi iš tisas ne rusų tautas. Todel čia reikalinga kitas kriterijus — atsižvelgimas į pačius pakraščius.

Pirmiausia puola į akį, kad tie pakraščiai kultūros žvilgsniu tikrai prie Lietuvos priskirtini. Švenčionių apskritis, nors ir nevisa, priskiriama yra prie etnografinės Lietuvos, tečiau ji visa vienu katalikų apgyventa, ir Švenčionių apskrities rytų siena atsiremia į Dysnos apskritį, kame pravoslavų gyvenama. Be to, reikia pabrėžti, kad katalikai Vilniaus gubernijoje, anot Korevos, reikia priskirti prie lietuvių. Tokiu būdu ir etnografinės žvilgsniu ta dalis artima Lietuvai.

Nors Ašmenos ir Lydos apskrityse yra daug pravoslavų, bet daug yra ir katalikų parapijų, ypač Lydos apskrityje. Antai, P. Matulionis, rašydamas apie Vilniaus gubernijos tautas, nurodo į lietuvių salas Ašmenos apskrityje tarp Lipniškių, Juratiškių ir upės Berezinos, apie Drevną ir Nemuno Siniavą**). Idomu, kad apie Drevną kaip tik gyvena katalikai. Į rytus nuo etnografinės sienos (Trakų) yra kita didelė katalikų sala—Vyšniavos parapija. Be to, negalima ne pastebėti, kad čia daugybė vietų turi lietuviškus vardus (Traby—Triobos, Ivje—Vievis, Bakšty—Bokštai, Dudai, Lazdunai) ir kad kitose vietose (Lazdunai) dar yra kalbančių lietuviškai. Iš to matyti, kad tikrumas Korevos ir d'Erkerto pažymėtos etnografinės sienos yra abejotinas, kad ta siena turėtų eiti labiau į pietus. Kad Ašmenos apskritis turi būti priskirta prie Lietuvos, dar daugiau įtikina autoritetas M. Kojalovičiaus, kuris savo žemėlapyje nusuka etnografinę sieną toli į rytus nuo Ašmenos pavidalu trikampio, kurio šiaurės šonas eina nuo Mykoliškio, palei Viliją pro Smurgaičius, tiesiai į žiemos rytus, o pietų šonų nuo Triobų į vasaros rytus, pro Krevą, kol nesusitinka su šiaurės linija***). Tokiu būdu M. Kojalovičius, mažne pusę Ašmenos apskrities priskiria prie etnografinės Lietuvos. Dar aiškiau matyti reikalas priskirti prie Lietuvos Lydos apskritį, kame etnografinis plotas apima mažne pusę apskrities. Lydos apskrityje dar daugiau katalikų, negu Ašmenos. Be to, reikia pažymėti, kad Korevos ir d'Erkerto etnografinės linija nežinia delko aplenkia tokias vietas, kaip Eišiškių ir Nočios parapijas, kurios nors ir sulenkėjusios, bet vis tik lietuviškos etnografinės žvilgsniu. M. Kojalovičius tų parapijų iš etnografinės Lietuvos neiškiria. Be to, reikia pažymėti, kad M. Kojalovičius šiek tiek didesnę dalį Lydos apskrities priskaito prie etnografinės Lietuvos, negu Koreva ir d'Erkertas. Remiantis M. Kojalovičiaus etnografinės nurodymais procentas lietuvių Ašmenos ir Lydos apskrityse turėtų būti didesnis, negu kitų tautų¹⁾.

Taigi priskyrimas Lydos ir Ašmenos apskričių prie Lietuvos yra visi-

*) Vž. „Lietuva etnografinės vietose“ („Santara“ № 18).

**) Vž. Литовскія племена въ Виленской губ. pp. 45—56 (Памятная книжка Виленской губ. на 1902 г. ч. III).

*** Vž. „Russisch-Litauen“ v. R. Werbelis Ethnologisch-statistische Betrachtungen. Stuttgart 1916.

1) Koreva ir d'Erkertas sako, kad lietuvių, lenkų, gudų Ašmenos ir Lydos apskrityse esą po 20% (V. „Santara“ № 18).

škai naturalus ir praktingas žingsnis, susivedas su kultūros ir etnografijos žmonių ypatybėmis. Taip pat negalima abejoti, kad svarbu ir ekonomijos žvilgsniu būti Lietuvos tiems pakraščiams, nes Vilnius yra didžiausias visoje plačioje apygardoje prekybos ir pramonės centras, kuriame susiduria daug geležinkelių ir kelių, kuri ateina daugybė prekių iš užsienių... Nemažą svarbą turi ekonomijos žvilgsniu ir Nemuno upė, kaip pigus prekybos kelias į Lietuvą ir Prūsus.

Zarasų apskrities rytų kampas bent į rytus nuo Braslavo ežerų, — gudų užimtas, o tarp Braslavo ežerų ir linijos, einančios nuo Kalkonių, Dėmen ir Drisviečių lietuvių gyvena mišriai su gudais. Plotas vienu gudų užimtas yra nedidelis ir praktikos žvilgsniu geriau jis tuo tarpu palikus prie Kauno gubernijos. Taip pat gal praktikos žvilgsniu aplenkta lietuvių apgyventa juosta Alukstos apskrityje, einanti nuo Aknystos pro Alukstą ligi Kalkonių, o nuo ten ligi Dėmei palei Zarasų apskrities sieną. Tame plote, kaip sako Bielenšteinas, gyvena apie 7000 lietuvių ir 11380 lenkų*).

Taip pat neatkreipta dėmes į pajūrį, kame lietuvių gyvenama nuo Prūsų sienos ligi Sv. Aa (Heiligen Aa) Gruobyno apskritį*). Šita žemaičių dalis, viešpataujant Kurše vokiečių baronams buvo atskirta nuo Kauno gubernijos ir priskirta prie Kuršo.

Suvalkų gubernijoje Lietuvos pakraščiu reikėtų savinti Suvalkų ir Augustavo apskritis. Suvalkų apskrityje gyvena lietuvių ir lenkų. Čekas L. Niederlės etnografinės sieną veda pro Suvalkus ir atima tokiu būdu teisę lenkams savintis visą apskritį. Kad Suvalkų apskritis yra nutautusi, galima suprasti iš to, kad Suvalkai yra buvę lenkų administracijos, teismo, lenkų kultūros ir bažnytinės valdžios centru ir per ilgą laiką asimiliavo Suvalkų apylinkių žmones taip jau, kaip ir Vilnius. Kiti etnografai, kaip štai Kojalovičius, tą dalį, kuri guli į pietus ir vakarus nuo Druskininkų, priskiria prie Lietuvos, kad rytų dalis Suvalkų apskrities etnografinės žvilgsniu sunku priskirti prie lenkų teritorijos pasirodo iš to, kad ta dalis nesusisiekia su lenkų kraštu: anot Karskio E. Niederlės, o iš dalies ir d'Erkerto Augustavo apskrities 2/3 nuo rytų pusės gudų (baltarusių) apgyventa.

Taigi, praktikos žvilgsniu paliekama prie Lietuvos ne tik Suvalkų, bet ir Augustavo apskritis.

Bet priskyrus prie Lietuvos Suvalkų ir Augustavo apskričių, lieka tarp Suvalkų ir Vilniaus gubernijų Gardino gubernijos tarpas, kuris iš rytų atsiremia į Lydos apskritį, o iš vakarų į Augustavo ir Suvalkų apskritis. Tas Gardino gubernijos tarpas, prigulįs prie Gardino apskrities, jei ne mažiau, tai ir ne daugiau nutolęs nuo Lietuvos, kaip kiti pakraščiai ir nesulyginamai artimesnis, negu Augustavo apskritis.

Gardino apskrities šiaurės dalyje esama katalikų, kurie, kaip buvo minėta, Korevos priskiriama prie lietuvių etnografinės žvilgsniu. Beto, reikia pažymėti, kad Kojalovičius etnografinės sieną veda daug žemiau, negu Koreva ir d'Erkertas, apimdamas ne tik Lydos bet ir Gardino apskričių šiaurės dalis ir priveda etnografinės liniją ligi vietos, kame susieina Suvalkų, Augustavo ir Gardino apskričių sienos. P. Koeppen'as taip pat nurodo į platesnę etnografinę Lietuvą, negu Koreva, — d'Erkertas, bet jo etnografinės linija išsileidžia į Gardino apskritį pavidale trikampio mažne ligi pusės, tik iš kraštų užima mažesnę plotą, negu Kojalovičius*).

Kad Gardino apskritis nėra gudų kraštas, matyti iš to, kad kaip sako d'Erkertas, ten esą vos 20% gudų, lenkų taip pat 20%. Nors d'Erkerto nurodyma, kad tame apskrityje lietuvių yra daugiau kaip 1% (1—5%), iš viso apie 3000, tečiau nurodytas žinias negalima abejoti, kad skaičius lietuvių turėtų būti daug didesnis.

Žinia paimta iš Russisch-Litauer R. Werbel'o*).

*) V. Russ. — Litauer.

*) Vž. Karte № 2 (Russisch—Litauer).

Taigi kalbant apie Didžiąją Lietuvą draug su pakraščiais reikėtų atsiminti:

1) prikergti prie Kauno gub. pajūrys nuo Prūsų sienos ligi Sv. Aa upelio (Bielenstein), kad pramušus langą į jūrą.

2) prikergti prie Kauno gubernijos Alukstos apskrities pakraštį linija Aknysta — Kalkonys — Dėmen (Bielenstein).

3) palikti Vilniaus guberniją be Dysnos ir Vileikos apskričių.

4) palikti Suvalkų guberniją administracijos sienos,

5) prikergti prie Vilniaus gubernijos Gardino apskritį ligi Nemuno upės.

Maskva 2. VI. 17.

Darbininkų ir kareivių tarybų atstovų suvažiavimas.

Darbininkų ir kareivių atstovų suvažiavimas jau pradėjo svarstyti dienos klausimus. Suvažiavimas skaitlingas, suvažiuojo įgaliotinių iš įvairių Rusijos miestų ir kampų. Maksimalistų suvažiavime žymi mažuma. Posėdžiai eina labai rimtai ir gyvai. Atidarius posėdį, pirmasis kalba ministras Ceretelis. Jis liečia svarbiuosius šių dienų klausimus. Kalbėdamas apie separatinę taiką, Ceretelis sako, kad jos būti negali, nes tas būtų tik pavojus rusų demokratijai. Gal iš pradžių Vokiečiai ir padėtų rusams finansais, bet gi reikią atsiminti kaip žiūri į tai Japonija, jūg ji pasirengusi yra pulti rusus, jeigu rusai padarytų seperatinę taiką su Vokija. Ne garantija, kad ir Vokija, nuglėjusi sąjungininkus, neužpultų rusų. Vienas kelias esąs, — nepertraukti ryšių su sąjunginiais. Delei to rusų kariuomenė turinti visuomet būti pasirengusi ir laukti tik įsakymo, kada reikės eiti kad ir pulti priešininką. Rusų finansai prastai stovi, reikią atsiminti, kad Rusija karo metu, kas met išleidžia 16 milijardų rublių, o pelno ir pusės to neturi. Laikinoji Vyriausybė stengiantis išnaudoti pramonę, kuri iki šiolei buvusi neliečiama. Žemės klausimas laikinojo vyriausybės esąs labai svarbus, ji rūpinantis, kad žemė tektų darbo žmonėms.

Po Ceretelio kalba maksimalistų vadas Leninas. Jis siūlo plačias finansų ir ekonomijos reformas, o tam teikia toki receptą: areštuoti kokią dešimtį kapitalistų ir pasodinti juos tokiose salygoose, kaip sėdįs Mikas Romanovas, tuomet atsirasią pinigų, kapitalistai parodysią savo paslėptus turtus.

Po Lenino kalba Kerenskis. Jis nėsąs marksistas nei socialdemokratas, vienok jis labai gerbia Karlą Marką, bet jis niekur neradęs Markso pasakytą, kad reikią areštuoti kapitalistus ir sodinti kolėjiman, norint daryti ekonomijos reformas, tokių vaikiškų receptų Marksas niekuomet neteikia.

— Leninas prikišo, buk as bijąs Suomii ir Ukrainos, sako Kerenskis, tai netiesa. Mes savo lozungu nekeisim, mes esam šalininkai Ukrainos autonomijos, bet laikinoji vyriausybė neturi teisės teikti atskiroms Rusijos dalims savistovybių, tai ne mūsų kompetencijos sferoje.

Kerenskis paaiškino suvažiavimui apie brolavimąsi, dabar to kariuomenėje nėra. Maksimalistai užmetą, kad jie esą stiprindami kariuomenės pajėgas eina pagalbon internacionaliniam kapitalui. Tai tik apsirikimas.

Ministeris Skobelevas sako, kad Leninas einas tas kelias, kuriaisėjo 13-je Dūmoje Puriškevičius, kuris tuomet siūlęs areštuoti keletą „moroderų“, kad visus juos išnaikinti.

Pr. T.

Alukstos mokytojų seminarija.

Iš Žemgalių Gryvos, Kuršo gub. į Jaroslavlę yra iškelta Alukstos mokytojų seminarija. Jos lursas ketveri-

metų; yra prieklasis ir trys klasės. Egzaminas reikia laikyti i prieklasė. I seminariją priima vaikus ne jaunesnius, kaip 15 ir ne senesnius, kaip 18 metų, be skirtumo krikščioniškųjų tikėjimų ir luomo. Šiais metais įstojamieji egzaminai prasidės rugpjūčio 21 d. (s. kal.). Norintieji stoti seminarijon turi paduoti prašymą direktoriaus vardu. Prie prašymo reikia pridėti gimimo metrikai ir liudijimas apie raupų įskiepijimą. Neturintieji gimimo metrikų, galima pristatyti paliudijimą apie gimimą iš C. Komiteto įgalotinio.

Istojant reikalauja mokslo dviejų klasių mokyklų programa iš šių dalykų: tikybos, rusų kalbos, aritmetikos, geometrijos ir gamtos mokslo.

Geriausieji išlaikysieji egzaminus gaus 15 rub. stipendijos per mėnesį, knygas ir kitus mokslo įrankius. Stipendijas žada greitai laiku pakelti iki 30 rub. mėnesiui. Šiais metais yra daugiau ne 10 neužimtų stipendijų. Nestipendijotai turi mokėti 30 rub. per metus už mokslą. Už pagėgėlius moka Tatijanos komitetas. Lietuviai tremtiniai gaus taip pat pašalpos iš Lietuvos komiteto. Norintieji sužinoti smulkesnias, tereikalaujame programų šiuo adresu:

Ярвславль, Варваринская 12, Канцелярия Иллукстской уч. семинарии.
Mok. Feliksas Sruoginis.

Korespondencijos.

ČITA (Azijoje).

1917 m. gegužės 14 d. antrojo klubo bute buvo Čitos lietuvių nepaprastas visuotinis susirinkimas atstovui rinkti i Lietuvii Seimą Tautos Tarybos šaukiamąjį š. m. gegužės 27 d. Petrapilyje. Susirinkimą sušaukė Užbaikalės Lietuvių Draugijos Valdyba. Susirinko 52 pilnamečių žmogų; jų tarpe 20 žm. buvo Draugijos narių. Susirinkimo pirmininku vienu balsu išrinko pilietį M. Čepą, sekretorium — pil. J. Margevičių.

Pakalbėjus pirmininkui M. Čepui apie Seimo svarbą, buvo perskaitytas Lietuvos Tautos Tarybos apie Lietuvos Seimą atsisakymas. Po to pradėta svarstyti, reikalinga ar nereikalinga siųsti atstovus Seiman. Kalbėjo septyni žmonės; 6 iš jų pripažino reikalingu siųsti atstovus Seiman; septintasis gi pil. Br. Šimkevičius sakė, kad galima nesiųsti atstovo Petrapilin, nes pirma — kelionės išlaidoms apmokėti reikia daug lėšų, kurias vargiai surinksią tarp savęs, o iš Draugijos išduoti pinigų blogo stovio imti negalima esą; antra pas mus esą taip maža inteligentų pajėgų, kad, pasitraukus nors vienam inteligentui, labai sunku busiavartiet vietos darbus. Todėl, jo nuomone, geriau būtų — padaryti šiame susirinkime nutarimus ir nusiųsti juos Seimui. Vienok bebalsuojant už atstovo siuntimo reikalingumą padavė balsus 48 žmonės, prieš — 1 ir 2 susilaikė (1 prieš balsuojant išėjo). Tokiu būdu buvo pripažinta reikalingu siųsti Seiman atstovus, nepaisiant to tolimo, kuris Čitą nuo Petrapilio skiria. Pajūmėta 3 kandidatai: M. Čepas, St. Liutkevičius ir J. Margevičius. Liutkevičius savo kandidatūrą nuėmė, nes, būdamas Čitos miesto milicijos viršininku, negalės pamesti šio darbo, o iš antros pusės — šaukiamas kariuomenėn. Margevičius ir gi atsisakė nuo savosios kandidatūros, nes nejučias savyje tiek pajėgų, kad galėtų prideramai atlikti taip svarbias ir atsakomas atstovo pareigas. Slaptai balsuojant pil. M. Čepas gavo 46 balsus.

Išrinktas atstovas pil. M. Čepas, Draugijos narys, susirinkimui paprašius, papasakojo savo politikos „credo“. Jis prie jokios partijos neprigulys, bet jo pažiūros esančios arčiausios darbo kuopos partijos pažiūroms. Išsipasakojęs M. Čepas paprašė susirinkimo duoti jam direktyvų. Svarstant jas susirinkime pasiredė, dvi srovės:

1) Liutkevičius pasiūlė, kad ekonomijos ir žemės klausimuose, taip pat darant Seime Lietuvos valstybės rinkimus, atstovus balsuotų su socialistais liaudininkais; už tą pasiūlymą paduota 22 balsai.

2) Margevičius gi patarė nekergti atstovo prie kokios nors partijos: tegu jis balsuoja su tokia partija, koki jam patinkanti, tik nedešiniau santarininkų; už šį patarimą balsuoja tik 6.

Tada pil. J. Būkis sakė, kad, iš klausius pil. M. Čepo politikos „credo“ ir sužinojus, kad jo pažiūros yra artimiausios darbo partijos pažiūroms, nereikalinga duoti atstovui jokių direktyvų; už tą balsavo 32.

Pil. Liutkevičius, tokia rezoliucija nepatenkintas, pareikalavo, kad bent žemės klausimu susirinkimas duotų atstovui direktyvų. Balsuoti paduota trys rezoliucijos:

1) M. Čepo —: Majoratų, vienuolynų, izdo ir dvarininkams dovanotąsias žemes atimti liaudies naudai be užmokėsio: su tuo sutinka 23 balsai.

2) Atimant liaudies naudai dvarininkų pirktąsias žemes užmokėti jiems tam tikroms komisijoms apskaitavus; už tai ir — 23 balsai.

3) Liutkevičius —: visų dvarų, cerkvių, vienuolynų, majoratų ir izdo žemes atimti liaudies naudai be jokio užmokėsio; už tą rezoliuciją balsuoja tik 11 balsų. Tada Liutkevičius paduoda balsuoti dar vieną rezoliuciją: žemės klausimą svarstant, atstovus privalas nuo kalbų ir balsavimo susilaikyti; už šią rezoliuciją balsuoja 11 balsų, prieš — 30. Liutkevičius, protestuodamas prieš tokį žemės klausimo rėšimo būdą, bet, turėdamas omeny, kad agrarinis klausimas Seime, tur būt, visiškai nebus keliamas, ir kviesdamas prie vienybės, paduoda balsuoti sumanytą, kad žemės klausimą laikyti šiame susirinkime neišrištu ir tuo klausimu duoti atstovui laisvę pasielgti Seime kaip sąžinė lieps, atsižūrint i tai, kas buvo kalbėta ir sprendžiama susirinkime. Sumanymas priimtas absoliutiniu balsų daugumu.

Besvarstant žemės klausimą, pil. K. Martynaitis prikišo susirinkimo pirmininkui, kad jis, pirmininkas, nedavęs jam eilėje balso, bet bebalsuojant susirinkimas visas vienu balsu pripažino priekaištą neteisingu.

Susirinkime buvo nutarta pranešti Vierchneudinsko lietuvių grupei šio susirinkimo nutarimus ir patarti jiems įteikti atstovui įgaliojimą (mandatą).

Taip pat susirinkime buvo išskaityta, kad atstovo kelionės išlaidoms apmokėti reikia mažiausia 300 rublių. Atstovas M. Čepas sutiko paimti tik 200 rub., kitus gi pats apsiėmė pridėti.

Tai gi balsų dauguma nutarė surinkti atstovo kelionės išlaidoms 200 rub., o kol pinigai bus surinkti, paimti tuos 200 rub., iš Užbaikalės Lietuvių Draugijos izdo.

Piliečiai ir pilietės! ir dabar Čitos lietuviai neatsilikio nuo savo brolių, gyvenančių kur kas geresnėse aplinkybėse: išrinko atstovą Petrapilin, nežūrint nei i tolumą, nei i tai, kad tikrai pasitraukus pil. Čepui iš Čitos, sunku bus varyti vietos darbus.

Gegužės 16 d. vakarą 7 val. pil. M. Čepas išvažiavo Petrapilin, atsisveikinęs su susirinkusiais palydėti lietuviais.

Dabar Čitos lietuviai viena prašo: kad jų atstovas, atlikęs Petrapilyje visus reikalus, kuogreičiausiai pagrįžtų atgal.

Ten buvęs.

KASTRAMA.

1917 m. geguž. 24 d. atvažiavo iš Centro Komiteto ypatingasai įgalotinis Slezevičius revizijos daryti dėl įtariamųjų Kastramos Komitetui prasižengimų. Ištyrus dalyko stovį, revizorius atrado, kad visi priekaištai padaryti be pamato — neteisingi, apie ką ir pranešė Centro Komitetui. Visuotiniajame dr. susirinkime, 26—V taip pat norėjo išaiškinti teisingumą Komiteto veikimo, bet susirinkimas, be reksmo, nieko nesiklausė ir vis didesni kėlė triukšmą. Tada pil. Slezevičius atsisakė būti dienos tvarkos pirmininku, o visi Valdybos nariai — iš Valdybos, nuėmė net savo kandidatūras. Išrinkta nauja Valdyba:

Pirmininku — pasižymėjęs savo veiklumu Jaroslavlėje kunigas Bičkauskas, vice-pirmininku — Slavinskas, Sekretorium — Vingrys ir 6 Valdybos nariai, kurių tarpe įeina 1 buv. policistas, 1 buv. gubernatoriaus sargas. Bomba.

SMOLENSKAS.

Gegužės 21 d., Sekmynių pirmą dieną miesto dūmos salėje buvo Lietuvos dainos vakaras. Tai penktas Smolensko pabėgėlių lietuvių surengtas vakaras.

Vakaro programa buvo tokia: didokas Juoz. Ambrasas vedamas mišrus choras padainavo 9 tautos dainas, tarp kurių buvo dainuota net du himnu St. Šimkaus — „Lietuviais esame mes gimę“ (obalsis) ir Č. Sasnauskio. „Jau slava sukilo“. Dainos buvo parinktos įvairių kompozitorių — sunkios ir turiningos. Nežiūrint i tai visgi choras išpildė jas sulyginamai gana gerai, ypač atsimenant tai, kad dainininkai buvo vien fabriko darbininkai ir pirmą kartą dainuojanti chore. Matyti, daug turėjo pasidaryti choro vedėjas, kol iš žalios medžiagos išmiklino tikrus choristus. Mat lietuvius iš prigimties myli dainas, visa širdimi joms atsiduoda.

Be choro p-lė Gaizauskaitė, pritariant fortepijonui, padainavo solo. „Kur bazužė samanota“, „Vai putė, putė“ ir „Plaukia sau laivelis“. St. Šimkaus. Buvo skambinta fortepijonu ir deklamacijos.

Po koncerto buvo tautiniai žaislai ir šokiai.

Apskritai šis dainų vakaras labai malonų padarė išpuo i susirinkusius. Reikia palinkėti ir pageidauti, kad J. Ambrasas daugiau surengtų tokių vakarų.

J. Piečiukaitis.

Žinios.

PETRAPILYJE.

Užsienio reikalų ministeris Tereščenko įteikė Prancūzų ministeriui Albertui Tomui notą, kurioje reikalaujama sušaukti sąjungininkių valstybių atstovų konferenciją, kuri peržiūrės sąjungininkių karo sutartis ir galutinai nustatys taikos sąlygas.

Rusijos darbininkų ir kareivių tarybų atstovų suvažiavimas. Birželio 3 dieną prasidėjo visos Rusijos darbininkų ir kareivių tarybų atstovų suvažiavimas. Suvažiavimas svarstys šiuos klausimus: darbininkų, žemės, kareivių, ekonominius, internacionalo ir kitus. Kol kas dar eina frakcijų pasitarimai. Maksimalistai varo smarkią agitaciją.

Švietimo ministerijoje. Švietimo ministeris Manuilovas nusprendė įvesti kai-kurias reformas augstosiose mokyklose. Tarp kita ko moterų pedagogijos institutas, busias padalytas i 5 kursus. Keturiuose bus pereinama teorija, penktame kurse praktika.

IVAIRIOS.

Suomiuose už 100 rublių duoda tik 155 markes.

Ukrainiečiai. Kievo ukrainiečių jūnkerių sąjunga visuotiniame susirinkime nusprendė stoti tik i savo — ukrainiečių pulkus, i siulomas vyriausybės vakansijas, ne ukrainiečių pulkuose, jokiū būdu nestoti.

Ukrainos autonomija. Laikinosios vyriausybės posėdy buvo išklausyta Ukrainos centro rados reikalavimas pripažinti Ukrainos autonomiją. Laikinoji vyriausybė, išklausiusi rados pranešimo, pripažino, kad dabar negalima esą patenkinti rados reikalavimų. Ukrainos ir kitų valstybės vietų autonomijas galėsias išrišti tik Steigiamasis Susirinkimas.

Lenkai social demokratų. Dono Rostove Lenkų i Lietuvos social demokratų lenkai visuotiniame susirinkime priėmė rezoliuciją, kurioje protestuoja prieš sudarymą lenkų armijos.

SVETUR.

Skandalas austrų reichsrate. Viena me reichsrato posėdy čekas Stribernas

apibūdino sunkų padėjimą kelių tuksančių internuotų galicijiečių Talerogo lageriūje, nubaustų už neištikimybę. Vokiečių tautininkas Neintefolis aiškino kad tai esą netiesa. Kitas Vokiečių tautininkas Geinė sušuko: „Turbūt mažą jų pakorė Galicijoj“.

Tarpe lenkų, ukrainiečių ir čekų pasikėlė triukšmas, kalbėtojo katedrą apstojo ir pasirodė kamštys. Seniūnų taryba apleido salę, kuri pasitariusi įgaliojo Štelcelį, kad jie pasmerktą Geinės pasielgimą. Salėje nurimo.

Irlandų amnistija. Anglų Vyriausybė paskelbė amnistiją politikos nusikaltėliams irlandams. Anglų spauda labai prielankiai sutiko tokį vyriausybės žingsnį.

Japonai. Japonų spauda daug rašo apie Rusijos laikinosios vyriausybės paskelbtąjį obalsį „be aneksijų ir kontribucijų“. „Asachi“ sako, jeigu šis obalsis įvyktų, tai vokiečiai Rytuose Vėl grestų pavojumi. Todel Japonai turi eiti prieš tokį lozungą Rytuose.

Bavarijoje. Bavarų finansų ministeris pranešė rūmuose, kad Vokiečių karoskola privedė vokiečių vyriausybę prie keblaus padėjimo. Reikalingos ar kontribucijos arba reikia konliškuoti privatinį turtą.

Ispanuose. Respublikonai, radikalai ir socialistai sudarė bloką ir išleido i gyventojus atsišaukimą, kuriame nurodomas reikalas, vardan šalies reikalų, nugriauti monarchinę Valdžią.

Graikuose vėl visiškai ramu. Traukiniai vaikščioja.

Vokiečių social demokratų apie taiką. Vokiečių social demokratų įgalotiniai Stokgolmo socialistų konferencijoje plačiai išdėstė savo taikos programą, tam tikrame memorandumė. Vokiečių social demokratų nori taikos, kuri garantuotų jų valstybės gyvenimą bei kitų tautų ir valstybių. Tik tai visiems geruoju susitarus galima laukti iš taikos gerų vaisių. Jie todėl stovį prieš atėmimą iš ko nors žemių, prieš kontribuciją. Valstybėms, kurios delei karo negali susiversti finansais, reikią joms padėti. Del tautų nepriklausomybių, reikią gražinti joms politikos nepriklausomybę. Belgija turinti būti atstatyta. Toms tautoms, apie kurių nepriklausomybę nekalbama turinti būti duota autonomija. Tautoms, kurios kadaisia buvo nepriklausomos valstybės, turi būti duota nepriklausomybė. Jie stovį prieš tuos, kurie smelkia tautas ir atimą jų tautos turtą — kalbą.

Graikuose. Karalius Aleksandra so sto salėje prie ministerių, rūmų tarnų ir dvasiškųjų prisiekęs, pasakė ilgą kalbą, nurodydamas, kad jis eisias su žmonėmis ir klausysias jų balso.

Atenuose jau visiškai ramu, visur tvarka. Prancūzų kariuomenė išlipo Pirejoje.

Austrų reichstrate. Svarstant biudžeto klausimą, Austrų reichstrate, social demokratas Zeitcas pasakė, kad visa pasaulio demokratija nori taikos. Socialistų konferencija Stokgolme ne ką galėsianti padaryti, bet jie siuntę savo atstovus, nes tai šaukė rusų proletarija, kuri nugriovė carizmą. Laikas ir austrų vyriausybei atvirai pasakyti, kad austrų vyriausybė pasiryžusi baigti žmonių skerdynę. Čekų atstovas sakė, kad čekai trokštą sudaryti Austrus sąjungą laisvų valstybių.

Karas.

Rusų šone. Liseco apylinkeje rusų žvalgų bria, pereję vokiečių vielų tvorą, insilaužę jų apkasuosna ir išmušė vokiečių sargybą.

Kaukazo šone. I pietų vakarus nuo Kalkito rusų žvalgų būriai pastumėjo

turkus. Kitose vietose rusai išvaikė turkų būrius, bandžiusius rusus pulti.

Rumunų šone armotų šaudymas.

Balkanuose. Prancūzų kariuomenė Fesalijoje žygiuoja priekin. Prancūzų raitininkai 60 varstų nuo Loriso. Anglų kariuomenė paėmė Demirli.

Prancūzuose. Vokiečiai karštai šaudė Reimsą. Ties Jortebizu vokiečiai atkakliai puolė prancūzus, bet prancūzai atmušė.

Portugalų kariuomenė atmušė atkaklius vokiečių puolimus ir paėmė imtinių.

Anglai vietinių žymiai pasislinko priekin ir paėmė imtinių. Anglų lėkūnai numetė daug bombų.

Italų šone. Į rytus nuo Adomėlos kalnų italai, nežiurint nepatogių vietų, po atkaklių puolimų, paėmė austrų apkasų, daug imtinių, armotų, 4 kulkosvydžius ir daug kitokio grobinio.

Azijago pakainėse austrai puolė italus, bet gavę nuostolių sugrįžo savo apkasuosa. Ties Rombono kalnu italai paėmė austrų apkasų. Julijaus Alpiuose smarkus armatų šaudymas, italai išvaikė austrų būrius.

Italų aeroplanai San Lučijo apylinkėje numetė daug bombų ir pridarė austrams daug žalos.

Redaktorius L. Noreika.
Leidėjas Martynas Yčas.

ONA KISILIAUSKINĖ ieškau tėvų Juozo ir Agotos Kimbertų, brolių Jono, Antano ir Petro, sesers Veronikos išėjusių į Ameriką iš dvaro Aštos-Kirsnos, Raudonio vals., Kalvarijos aps., Suv. gub. Mano adres.: Mогилевъ гub., Карабановская ул. № 8. Литовскій Комитетъ. Аннѣ Кисилевской. 18—1

KAZYS GRYNEVIČIUS iš Puskeimių, Marijampolės par., Suv. gub., ieškau brolio Pijaus, tėvų, gim. ir pažįst. Гор. Воронежъ гub., Верхне-Стрѣлецкая ул. № 18. Брониславу Красовскому для Казимира Гриневича 18—3

ELEONORA KUZAVAITĖ Kauno gub., Plungės par., Pakerių kaimo, ieško brolio Aleksandro, giminių ir pažįstamų. Гор. Воронежъ гub., Попово-Рыночная ул. № 8. 18—1

JONAS VOSYLIUS, Suv. gub., Naumiesčio aps., Pustelninkų kaimo, ieškau giminių ir pažįstamų. Дѣйств. армія. 1 лазаретъ 5 стр. дивизіи. 20—2

IEŠKAU

vyrų ir moterų drabužių kirpėjų vietos; galiu dirbti ir kontoroje. Esu baigęs kirpimo akademiją Paryžiuje ir komercijos mokyklą Vokietijoje.

Ilgus metus esu praktikavęs užsieniuose ir Rusijoje; turiu 1-os rūšies referencijų. Mano adresas. Воронежъ, Правая Су-хановка № 18. І.П. Ирасовскому. 18—3

Kar. **KAZYS NOREIKIS**, Kauno gub., Šiaulių aps., Akmenės valsč., Gailaičių kaimo, noriu susirašinėti su giminėmis ir pažįstamais. Дѣйств. Армія. Лейб. Гвард. Семеновскій полкъ, Знаменный взводъ К. Норейкисъ. 21—1

Kar. **ANTANAS BALČIŪNAS** Kauno gub., Vilkmėgės aps., Traškūnų valsč. Mitrų vienkiamio ieškau tėvų, brolių, seserų, giminių ir pažįstamų. Дѣйств. Армія 760 пѣхотная Ковенская Дружина 1 рота, 4 взводъ Л. Бальчунасу. 22—1

VLADAS KAZLAUSKIS Viln. gub. Trakų aps., Kalesninkų kaimo ieškau giminių ir pažįstamų. Воронежъ, Грузовая 28, Казловскому. 23—1

Kar. **ANTANAS LAŽAUSKAS** Suv. g., Naumiesčio aps., Žyplių valsč., Lukšių par., Šiaudinių kaimo, ieškau tėvų Adomo Lažausko, žmonos Zuzanos, giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Сѣв. ж. д. стан. Рыбачкое, отдѣл. Петроградскаго артил. склада Антону Лажауску 25—1

ALEKSANDRA BALEIŠIS Kauno gub., Vilkmėgės aps., Aluntos valsč., Kamažų par., Užubalio kaimo ieškau motinos Marijonos, brolio Pranciškaus, kar. Juozapo Kepalo, Grižo Kastulio žmonių, taip pat giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Выборг. стор. Базбородкинскій пр. № 20 22 кв. 56. Amerikos laikraš. prašau atsispauzdinti. 22—1

MYKOLAS PILKAUSKIS Kauno gub., Pan. aps., Biržų valsč., Melaišių kaimo, ieškau giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Морская ул. № 33. кв. 5. 25—5

JOKŪBAS VAITKEVIČIUS Kauno gub., Zarasų aps., Papilio par. ir valsč., ieškau brolio gyvenančio Amerikoje, giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Везенбергская ул. № 39. Л. кв. 60 Яковъ Вайткевичъ. Amerikos laikraš. prašau atsispauzdinti. 25. — 5

PEPRAS TUMOSAS Suv. gub., Naumiesčio aps., Žydlių valsč., Naikų kaimo, ieškau giminių ir pažįstamų. Дѣйств. Армія. Волковыскій Конскій запасъ, Нестроевая команда, г. Ржевъ. 24—2

ANTANAS MARCINKEVIČIUS Suv. g., Kalvarijos aps., Daukšių aps., ieškau Andriejaus Marcinkevičiaus, Magdalenos ir Elzbiotos Marcinkevičiūčių, giminių ir pažįstamų. Adr.: Москва, Марына Роша, 2 проѣздъ д. Смирнова № 25. Amerikos laikraš. prašau atsispauzdinti. 24—1

Kar. **JUOZAPAS JANČAUSKAS** iš Lepojos. ieškau J. Kuršaus, giminių ir paž. Дѣйств. армія. 26 транспортъ, 6 обозный баталіонъ. 25—2

Kar. **KAZIMIERAS BRAZAITIS** Suv. gub., Marijampolės aps., Igliaukos par., ieško motinos, giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Новая девевня, Заусаденная ул. № 9, кв. 1. Казимиру Бразайтису. 24—1

Kar. **MYKOLAS KLEIZA** Suvalkų gub., Marijampolės aps., Pakumprių kaimo, Garlevos par. ieško žmonos Onos, tėvo Simano, brolio Juozapo, Ant. Kašinausko, Stanislovo Judinsko, Pagermanio valsč., giminių ir pažįstamų. Дѣйств. Армія. 50 зап. пѣх. полкъ 5 рота. 1141—1

Kar. **POVILAS ŠAUKEVIČIUS** Suv. gub., Seinų aps., Leipūnų par., Mižonių kaimo ieško motinos Teofilijos, žmonos Onos, sūnaus Jono, dukters Albinos giminių ir pažįstamų. Дѣйств. Армія. 50 зап. пѣх. полкъ, полковая хлѣбопекарня. 1141—1

PETRAS PLEPIS Kauno gub., Pan. aps., Biržų valsč., Strošių kaimo ieškau giminių ir pažįstamų. Дѣйств. Армія 172 пѣх. зап. полкъ, 12 рота, 2 взводъ. 13—1

MARCIJONA ZUBAVIČIENĖ Kauno g., Telšių aps., Varnių valsč., ieškau sesers Petronelės Štupelaitės. Prašau žinančius ją, pranešti: Нижнедѣпровскъ, Екат. гub., Московская ул. д. № 11, приютъ старцевъ, Марціанъ Зубовичъ. 700—2

JUSTINAS BEZAS, Suvalkų gub., Naumiesčio apsk., Povengrupių kaimo, ieškau tėvų, brolių, seserų, giminių ir pažįstamų. — Ст. Рыбачкая, Петроградъ гub., 4 желѣзнодорож. раб. баталіонъ, 2 рота, 4 взводъ. Безасу. 32—1

PETRAS ČIGAS Kauno gub., Panev. aps., Biržų valsč., Semeniskių kaimo ieškau brolių gyvenančių Amerikoje taip pat giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Саперный пер. № 9. кв. 9. Amerikos laikraš. prašau atsispauzdinti. 14—2

BRANISLOVA NOREIKAITĖ Kauno gub., Šiaulių aps., Šeduvos par., Kauliškių kaimo ieško brolių Jono ir Antano Petronaičių taip pat giminių pažįstamų gyvenančių Amerikoje. Петроградъ, Саперный пер. № 9. кв. 9. Amerikos laikraš. prašau atsispauzdinti. 13—3

KAZIMIERAS VALKIŪNAS Kauno g., Pan., aps., Biržų valsč., Gajūnų kaimo, ieško giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Саперный пер. № 9. кв. 9. 13—1

KAZIMIERAS IVANAUSKAS Kauno g., Pan. aps., Biržų valsč., Semeniskių kaimo prašau gimines ir pažįstamus pranešti šiuo antrašu: Петроградъ, Саперный пер. № 9. кв. 9. 13—5

JURGIS SEREIK ieško savo brolio Mataušo kareivio, giminių ir pažįstamų. Москва, Б. Симеоновская ул. Барабанный пер. № 6, кв. 4. 9—1

ANELIJA ir LIAVUSĖ NOREIKAITĖS, Kauno gub., Šiaulių aps., Šiaduvos par., Kauliškių kaimo, ieškom brolių Jono ir Antano Petronaičių gyvenančių Amerikoje, taip pat giminių ir pažįstamų. Adr.: Петроградъ, Мойка 60, Гостинница Россія Елионоръ Норейко. 5—1

JUOZAS ŽYLIUS iš Kybartų, Suvalkų gub., ieškau seserų, gyvenančių Amerikoje, Marijonos Rastauskienės ir levos Žemaitienės ir **VINCAS BYLEVIČIUS** iš Vištyčių, Suv. gub., ieško švogerų ir seserų gyvenančių Amerikoje Filadelfijoje—B. Adres.: Amerikos laikraš. prašau atsispauzdinti. Гор. Луга, Петроградъ гub. Литовскій Комитетъ. 6—1

KAINA
aštuoni (8) rubliai.

6 mėnesiams . . .	5.50	1 mėnesiui . . .	1.00
3 mėnesiams . . .	2.80	№10 k. (2pusl.), 15 k. (4pusl.)	

Užsieniuose du kartu brangiau.

Redakcijos ir Administracijos adresas: Petrograd, Baskov per. 32, 6. — Tel. 484-04.

Skelbimo petito (1/6) eilutė 1 pusl. — 1 rud., 4-ame pusl. — 75 kap. Adreso paminėjimas — 40 kap.

„SANTARA“ eina du kartu savaitėje.

Skaityt ir platinkint „Lietuvių Balsą“!

Ši valanda yra be galo svarbi. Dabar svyruoja mūsų tautos ir mūsų Tėvynės Lietuvos likimas. Jis pareina nuo mūsų pačių susipratimo ir mokyjimo ginti Lietuvos reikalus. Visi turime žinoti, kas darosi aplink mus ir ką mes turime daryti. Tenebūnie nė vienas lietuvis be laikraščio, to kelio vadovo.

„Lietuvių Balsas“, kaip pirmiau, taip ir dabar stengiasi ir rūpinasi tą kelią rodyti ir šviesti.

Kas jau skaitote „Lietuvių Balsą“, patys matote, kaip jis yra atsidėjęs ir atsidavęs Tėvynės ir lietuvių visuomenės reikalams.

Gerb. „Lietuvių Balso“ skaitytojai! Juk mums visiems brangūs tie keliai, kuriais eina „Lietuvių Balsas“, tie reikalai, kuriuos jis gina, tie idealai, kuriuos jis rodo ir kurių padeda ieškoti.

Tad visiems mums turi rūpėti, kad „Lietuvių Balsą“ pažintų ir inty skaityti ir tie, kurie dar nėra jo matę ir skaitę. Paraginkite savo draugus ir pažįstamus užsisakyti ir skaityti „Liet. B.“

„Lietuvių Balso“ kaina: nuo balandžio 1 d. lig metų galo 6 rub., pusei metų 4 rub. 20 kap., 3 mėn. 2 rub. 20 kap.

Adresas: Петроградъ, Саперный пер. 9, Редакция „Liet. Bal.“

INKARINIS PEN-EKSPELERIS SU INKARU.

„R. I. Veiso ir K° pirmiau F. Ad. Richterio ir K°“ Prek. Nam. Geriausias priemonis nuo REUMATIZMO, LAUŽYMO, SUŠALIMO ir INFLUENCIJOS.

Parduodama visose gerosiose aptiekose ir aptiekos krautuvėse. SAUGOKITE IMITACIJĄ! Perkant prašom įsidėti mūsų APTAISUS ir FIRMĄ. Kainų sąrašus ir knygeles siunčiame veltui.

„R. I. VEISO ir K° pirmiau F. AD. RICHTERIO ir K°“ Prek. Nam. PETRAPILIS, Mikalojaus g. № 4.

Prek. ženklas
Prek. ir Pram.
Dep. patvirtintas
visok. pavid.